

BIJLAGE 3

Afwegingskader woonvoorzieningen

Niet-bouwkundige, losse woonvoorzieningen

Deze groep hulpmiddelen kan worden ingedeeld in twee categorieën (deze opsomming is niet limitatief).

1. Eenvoudig losse woonvoorzieningen

Eenvoudige waar een relatief grote behoefte aan bestaat zijn: losse toiletverhogers (al dan niet met armleuningen), een toiletbeugelset (vergelijkbaar maar alleen armleuningen) eenvoudige toiletstoelen, eenvoudige douchestoelen, een badplank evt. een losse drempelhelp. Deze middelen zijn relatief goedkoop. Om die reden dient beoordeeld te worden of het ondervonden probleem wellicht door de belanghebbende zelf opgelost kan worden.

2. complexe losse woonvoorzieningen

Hierbij valt te denken aan:

- Verrijdbare douche/toiletstoelen, als dan niet met kantelfunctie en hoog/laag functie en evt. overige individuele maatwerk aanpassingen.
- Actieve of passieve tilliften
- Verrijdbare douchebrancards

Deze hulpmiddelen worden ingezet bij medisch complexere situaties, vereisen passing op locatie al dan niet volgens (extern) programma van eisen, zijn meestal relatief kostbaar en worden meestal in bruikleen verstrekt.

Als een **in pandige aanpassing** mogelijk is, bijvoorbeeld in de situatie van een ruime benedenverdieping, zal het college allereerst die situatie beoordelen, voordat **uitbreiding** van de woning aan de orde komt.

Verhuizen of aanpassen?

Als blijkt dat de belanghebbende gecompenseerd moet worden, kijkt het college naar de goedkoopst compenserende oplossing. Dit kan een verhuizing zijn naar een aangepaste woning of een eenvoudig aan te passen woning. In deze situatie kan het college een financiële tegemoetkoming in de verhuis- en herinrichtingskosten toekennen. Bij de afweging of verhuizen leidt tot het resultaat 'wonen in een geschikt huis', moeten de volgende aspecten meegewogen worden: de aanwezigheid van mantelzorg in de woonomgeving, de financiële consequenties van de verhuizing, de termijn waarop een woning beschikbaar komt (in verband met de medische verantwoorde termijn) en de argumenten pro en contra verhuizing ten aanzien van de belanghebbende en argumenten op basis van eventueel aanwezige mantelzorg. Deze afweging moet ten grondslag liggen aan het besluit. Komt verhuizing niet in aanmerking, dan zal beoordeeld moeten worden welke (bouwkundige) aanpassingen noodzakelijk zijn.

De afweging tussen verhuizen of aanpassen kan sowieso achterwege blijven indien de geschatte cq. voorzienbare aanpassingskosten totaal minder bedragen dan € 8000,-. In die gevallen vindt aanpassing van de woning plaats.

Een **financiële tegemoetkoming in de verhuis- en herinrichtingskosten** kan alleen worden verstrekt wanneer het college vooraf op de hoogte is gesteld van de verhuizing.

Bij het verstrekken van een verhuiskostenvergoeding houdt het college rekening met de mate waarin de verhuizing te verwachten of te voorspellen was. Bij een te verwachten of

voorspelbare verhuizing wordt in principe geen verhuiskostenvergoeding toegekend. Echter, uit jurisprudentie (bijv. ECLI:NL:CRVB:2012:BW6548) blijkt dat alle relevante factoren moeten worden meegewogen. Als alleen wordt gekeken naar de leeftijd of de gezinssituatie of de woonsituatie, dan vindt niet door de wetgever beoogde generieke uitsluiting van personen plaats.

Als voor het bereiken van het resultaat noodzakelijk is dat er een **aanbouw** geplaatst wordt besluit het college vanwege financieel-economische argumenten alleen tot een aanbouw als tevoren vast staat dat de aanbouw hergebruikt kan worden, zoals bij huurwoningen van woningcorporaties. Bij eigen woningen zal de kans op hergebruik miniem zijn. Daarom kiest het college bij eigen woningen als het maar enigszins kan voor het plaatsen van een herbruikbare **losse woonunit** en heeft aandacht voor de RO-vergunning.

Het aanpassen van **doelgroepegebouwen** zal gebeuren conform de afspraken zoals die door het college gemaakt zijn of worden met de (toekomstige) eigenaar van deze woningen.

In beginsel heeft het college geen compensatieplicht als het gaat om **gemeenschappelijke ruimten**. Of er in een individuele situatie wel compensatieplicht bestaat, hangt af van het van toepassingszijnde Bouwbesluit en de doelgroep waarvoor het wooncomplex feitelijk bestemd is.

Bezoekbaar maken

- Het gaat hier om het in staat stellen van bewoners van een Wlz-instelling om bij met name de ouders of partner op bezoek te gaan.
- Een woonvoorziening kan getroffen worden voor het bezoekbaar maken van één woonruimte indien de aanvrager zijn hoofdverblijf heeft in een Wlz-instelling.
- De aanvraag voor het bezoekbaar maken wordt ingediend in de gemeente waar de aan te passen woning staat.
- De woonvoorziening betreft slechts het bezoekbaar maken van de in het tweede lid bedoelde woonruimte met een door het college van burgemeester en wethouders in het Besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente vast te leggen maximumbedrag.
- Onder bezoekbaar maken wordt uitsluitend verstaan dat de aanvrager de woonruimte, de woonkamer en een toilet kan bereiken.

Omdat het gaat om een bovenwettelijke bepaling betreft het uitsluitend de in lid 5 genoemde zaken, te weten het kunnen bereiken van de woonruimte, de woonkamer en een toilet. Bereiken moet daarbij letterlijk worden opgevat: het gaat niet om gebruiken maar om bereiken. Op zich mag dat merkwaardig lijken. Bedacht moet worden dat gebruiken vaak hoge kosten met zich meebrengt, hetgeen niet past bij een bovenwettelijke taak.

Het stallen van vervoersvoorzieningen

Voor vervoersvoorzieningen, zoals scootermobielen en driewiel fietsen, moet een geschikte stalling aanwezig zijn. Is er geen geschikte stalling aanwezig, dan moet samen met de belanghebbende worden onderzocht wat de goedkoopst adequate oplossing is. Dat kan bijvoorbeeld een zogeheten scooterpyjama zijn die de scootmobiel beschermt tegen de elementen. Als een stalling moet worden gemaakt is de belanghebbende hiervoor zelf financieel verantwoordelijk. Bij elektrische voorzieningen behoort ook de oplaadmogelijkheid tot de eigen verantwoordelijkheid. Hierop kan een uitzondering worden gemaakt wanneer in het geheel geen geschikte stroomvoorziening aanwezig is, bijvoorbeeld in een kelderbox met enkel zwakstroom.

Tijdelijke huisvesting

Wanneer een woning van een belanghebbende met beperkingen wordt aangepast, kan het zijn dat deze belanghebbende dubbele woonlasten heeft, bijvoorbeeld vanwege tijdelijke

huisvesting. Het college kan de belanghebbende in de kosten tegemoet komen. Het moet dan vooraf duidelijk zijn dat de belanghebbende redelijkerwijs niet heeft kunnen voorkomen dat hij voor dubbele woonlasten is komen te staan. Voor de periode van maximaal 6 maanden kan een tegemoetkoming worden verstrekt. De termijn gaat in vanaf de tweede maand dat de oude woonruimte is verlaten. Voor de berekening wordt uitgegaan van de kale huur/ hypotheek van de verlaten woning, met een maximum van de huurtoeslaggrens. Op de vergoeding is de eigen bijdrageregeling van toepassing.

Tevens kan aan de woningbouwvereniging een vergoeding voor kosten huurderving worden toegekend als het gaat om een aangepaste rolstoel- toe- en doorgankelijke woning. Ook hier geldt dat het gaat om een periode van maximaal 6 maanden. De termijn gaat in vanaf de tweede maand dat de woning leeg staat.

Uitraasruimte

Het college kan een vergoeding verstrekken voor een uitraaskamer. Een uitraaskamer is een verblijfsruimte waarin een belanghebbende met beperkingen, die vanwege een gedragsstoornis ernstig ontremd gedrag vertoont, zich kan afzonderen of tot rust kan komen. Per individuele situatie moet beoordeeld worden hoe deze ruimte eruit moet zien.

Verstrekkingvormen

Bij grotere bouwkundige aanpassingen aan de woning werkt het college altijd eerst met een **programma van eisen**, waarmee zo nodig meerdere offertes opgevraagd kunnen worden. Als het een woningaanpassing waarvan de kosten meer bedragen dan € 20.420, dan is het gebruikelijk een bouwtechnisch advies in te winnen.

Een niet-bouwkundige aanpassing aan de woning kan door het college **in natura en als persoonsgebonden budget** worden verstrekt aan de cliënt.

Een financiële tegemoetkoming in de verhuis- en herinrichtingskosten en een vergoeding voor tijdelijke huisvesting moet vooraf worden aangevraagd. Betaling van de bijbehorende **financiële tegemoetkoming** vindt achteraf en op declaratiebasis plaats.